

[Eva Gredal.]

som vi ikke har kunnet hjælpe, børn, vi har måttet give op over for, det må vi erkende. Vi besidder i dag ikke den tilstrækkelige viden til at hjælpe disse børn, og det må vi anklage os selv for, men man kan ikke ensidigt anklage Københavns børneværn. Jeg mener, vi må gøre alt, hvad vi kan for at få viden om, hvordan man kan hjælpe disse børn på den bedst mulige måde, hvis de har behov for det, men vi må altså også erkende, at der er mennesker her i samfundet, vi ikke er i stand til at hjælpe i dag. Selvfølgelig skulle det meget nødig være børn og unge, og jeg håber, vores viden kan blive større, så vi kan hjælpe på dette område.

(Kort bemærkning).

Erlendsson (FP):

Det er en uhyrlighed, at fru Eva Gredal skal kunne komme frem med den slags bemærkninger. Man samarbejder med et kriminelt miljø, Københavns børneværn samarbejder positivt med et kriminelt miljø og meddeler forældrene, at de ikke vil give bistand til, at forældrene kan få deres børn tilbage derfra. Det er en så fuldstændig forvreden og uforståelig tankegang, som ligger bag dette samarbejde, at alle de undskyldninger, fru Eva Gredal kom med om, hvorfor man ikke kunne hjælpe børnene, kan gælde til Wandsbek.

Ib Christensen (DR):

Selvfølgelig, hr. minister, skal der samarbejdes mellem det nye enstrengede sociale system og arbejdsformidlingskontorerne, og jeg har heller ikke ment, at der ikke fandt et sådant samarbejde sted, og at dette ikke normalt skete godt. Det, jeg sådan set bad om, var, om socialudvalget dog alligevel ikke kunne få noget mere at vide om, hvorledes man kunne tænke sig dette samarbejdes organisation, og hvorledes man ville klare disse problemer. For der må jo ske en eller anden form for udbygning af samarbejdet, hvis det skal fungere tilstrækkelig godt. Jeg ved, at der i bemærkningerne er henvisning til, at der kommer et cirkulære om denne problematik, men det ville være rart, om man, i hvert fald inden denne lov bliver færdig, kendte hovedindholdet i dette cirkulære.

Når jeg rejser dette spørgsmål, skyldes det altså min personlige erfaring for, at der i betydelig grad er klientsammenfald mellem revalideringsinstitutioner og revalideringscentre, mødrehjælpen og arbejdsformidlingen. Jeg kunne godt tænke mig at bede ministeren overveje at gennemføre en undersøgelse af, i hvilket omfang der er tale om klientsammenfald; det kunne jo belyse problematikken.

Der er nemlig sket det, at efterhånden som vi har fået et samfund, hvor der er næsten fuld beskæftigelse, er klientellet på arbejdsformidlingskontorerne blevet ændret; det bevirker, om jeg så må sige, at antallet af sociale tabere er blevet forholdsvis stort, og det kunne jo motivere overvejelser i retning af den fremtidige struktur med hensyn til arbejdsformidlingen i relation til det lovforslag, vi her behandler.

Endelig vil jeg bede ministeren om at overveje at gennemføre det, jeg allerede i mit første indlæg var inde på, uden at det havde form af et direkte spørgsmål, nemlig cost-benefit analyser af, hvad man kan få ud af disse midler. Det er en meget utilfredsstillende situation for de bevilgende myndigheder, men sandelig også, ved jeg, for personalet på de forskellige sociale institutioner og kontorer og centre af forskellig art, at man ikke rigtig har noget feed-back på, i hvilket omfang og hvordan bistanden er effektiv. Jeg tror derfor, der er et sammenfald af interesser både fra socialarbejdernes side og fra de bevilgende og administrative myndigheders side i at få foretaget sådanne analyser, ikke mindst i en situation, hvor vi besidder en stor grad af ressourceknaphed både personalemæssigt i denne sammenhæng her og økonomisk.

(Kort bemærkning).

Birgit Busk (FP):

Skal jeg forstå fru Eva Gredals redegørelse derhen, at fru Eva Gredal mener, det er i orden, at forældre til mindreårige børn skal være uden opsyn med deres børn?

Eva Gredal (S):

Det har jeg ikke på noget tidspunkt sagt. Men vi besidder altså ikke i samfundet i dag tvangsmidler, som kan tvinge børn hjem og tvinge dem til at være hos deres forældre og